

Pedagogische begeleiding van school bij gedragsproblemen leerling.

De kern van de klacht van klaagster is dat school te weinig heeft gedaan om de oorzaak van de gedragsproblemen van (leerling) te achterhalen. De Commissie stelt vast dat school, steeds in overleg met klaagster, in redelijkheid al het mogelijke heeft gedaan om binnen school naar een oplossing te zoeken. Zo heeft school met klaagster afspraken gemaakt hoe te handelen in voorkomende situaties, heeft zij getracht haar kennis te vergroten, advies gevraagd en hulp ingeschakeld. School heeft steeds gezocht naar praktische oplossingen om voor (leerling) maar ook voor de klasgenoten en de (vak)leerkrachten de voortgang van het leerproces te kunnen waarborgen. De Commissie vat het verwijt van klaagster zo op dat zij stelt dat de school door het eigen handelen de gedragsproblemen heeft veroorzaakt. De gedragsverandering van (leerling) na het incident in mei 2017 was voor de school geen aanleiding om direct maatregelen te treffen en/of onderzoek te doen naar de oorzaak. De school heeft het gedrag van (leerling) als uitgangspunt genomen en heeft steeds van daaruit gehandeld. De Commissie overweegt dat door de snelle opeenstapeling van incidenten, school echter werd geconfronteerd met wat zij als het eind van haar mogelijkheden zag. Geconstateerd kan worden dat de school onvoldoende middelen en mogelijkheden heeft om de oorzaken van de gedragsproblemen van (leerling) te achterhalen en weg te nemen. Dit kan de school niet worden verweten. De Commissie merkt hierbij op, dat de school met klaagster besproken heeft om nader (extern) onderzoek te laten doen naar de gedragsproblemen. Mogelijk is school echter wel te lang doorgedaan met het zoeken naar oplossingen binnen de school. De school geeft aan dat zij hiervan heeft geleerd en dat zij werkt aan verbetering van de vroegsignalering van dergelijke problematiek. De klacht is ongegrond.

Klachtnummer 2018/001

Advies aan

het College van Bestuur van Stichting X (verder: het bevoegd gezag),

inzake

de klacht van mevrouw * (verder: klaagster), moeder van * (verder: leerling), (gewezen) leerling van de katholieke basisschool * te (plaatsnaam) (verder: de school).

I. Verloop van de klachtenprocedure

De Landelijke Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs (verder: de Commissie) heeft op 9 januari 2018 een klacht ontvangen van klaagster. De klacht is gericht tegen de school en in het bijzonder tegen mevrouw * (verder: de directrice).

Op 31 januari 2018 heeft mevrouw * (verder: de bovenschools manager), een reactie op de klacht gegeven.

De klacht is door de Commissie behandeld op de hoorzitting van 12 maart 2018 te Utrecht. Klaagster is in persoon verschenen, vergezeld door mevrouw *. Namens het bevoegd gezag en de school zijn de directrice en de bovenschools manager verschenen.

II. Standpunt van klaagster

Uit de stukken en wat ter zitting is besproken blijkt dat de klacht bestaat uit de volgende klachtonderdelen:

School heeft onvoldoende rekening gehouden met (leerling). (leerling) is vanaf mei 2017 op school getraumatiseerd, verwaarloosd, geestelijk mishandeld en niet geloofd en/of serieus genomen.

(leerling) was tot die tijd niet bekend met gedragsproblemen. Na een incident in mei 2017, waarbij hij – tegen zijn wil in – zijn pet moest afzetten, heeft hij plotselinge woedeaanvallen gekregen. Het gebeurde sindsdien regelmatig dat hij boos werd en wegliep. Om hem tot rust te brengen en/of te voorkomen dat hij wegliep, kwamen er dan 3 of 4 leerkrachten op hem af, die hem vastpakten. Dit is geen goede aanpak bij een kind dat zich onveilig voelt en bang is. (leerling) gaf aan dat de leerkrachten gemeen tegen hem deden en hem geen kans gaven om zich te uiten.

Er was af en toe overleg met school over de gedragsproblemen van (leerling). Er werd afgesproken dat er na de zomervakantie zou worden gekeken hoe er verder moest worden gegaan. Na de zomervakantie ging het gedrag echter door. Klaagster heeft toen zelf hulp gezocht omdat school niets deed. School heeft (leerling) met grote regelmaat geschorst, maar noemde het dan een time-out. School heeft de schorsing maar twee keer officieel gemeld bij de gemeente, terwijl (leerling) veel meer time-outs heeft gehad.

Van 19 tot 21 december 2017 is (leerling) geschorst. Klaagster was het niet met deze schorsing eens. School heeft niet met klaagster over de schorsing overlegd en evenmin geprobeerd een oplossing te zoeken. (leerling) moest op 19 december 2017 uit de klas en bij een leerkracht op kantoor schoolwerk maken. Hij werd hierdoor buitengesloten en geïsoleerd. Klaagster vindt dit niet gepast voor een kind van 7 jaar.

Klaagster wil dat school zich bewust is van haar verkeerde beslissingen en onjuiste handelen en dat zij hiervoor haar excuses aanbiedt.

III. Standpunt van de school

Eind vorig schooljaar was er een incident op school. (leerling) reageerde heel heftig toen hij van de juf zijn pet af moest zetten. School had nog niet eerder gezien dat een kind zo heftig reageerde en heeft hem met een aantal volwassenen tegengehouden toen hij wegliep. School ziet in dat dit een stevige reactie is, maar had dergelijk gedrag nog niet eerder aan de hand gehad. Na dit incident zijn de gedragsproblemen van (leerling) ontstaan. School hoopte dat de problematiek docent-gebonden was en dat het na de zomervakantie beter zou gaan. Na de zomervakantie vertoonde (leerling) echter weer moeilijk gedrag. School heeft toen een hulpvraag gesteld waarna een ambulante begeleider is ingezet en observaties hebben plaatsgevonden.

(leerling) kon op momenten buitengewoon impulsief en agressief zijn. Dat de school daar op dergelijke momenten op moest ingrijpen om te voorkomen dat hij zichzelf of anderen schade berokkende was onprettig voor alle betrokkenen maar niet te voorkomen. Helaas heeft de school vanwege dit gedrag (leerling) twee keer moeten schorsen en is er één keer een time-out ingelast.

School heeft hulp gezocht bij het Samenwerkingsverband PPO (plaatsnaam) voor handelingsadviezen en ambulante ondersteuning. De school heeft zich tot het uiterste ingezet om steeds in goed overleg met moeder naar oplossingen te zoeken. Er is in overleg voor gekozen om (leerling) tijdelijk in groep 5 te plaatsen, maar ook dat heeft niet geleid tot een werkbare situatie. De escalaties volgden elkaar zo snel op dat er weinig tijd was om zich te bezinnen op de aanpak.

Uiteindelijk heeft de school aangegeven handelingsverleggen te zijn. Omdat klagster geen vertrouwen meer in school had, heeft school zich ingespannen om een nieuwe school te vinden voor (leerling). (leerling) wilde zelf ook graag naar een andere school. School gunde hem een nieuwe kans, zodat hij kon laten zien dat zijn gedrag door omgevingsfactoren werd veroorzaakt. Hij is op basis van een proefplaatsing begonnen bij een nieuwe school. Daarnaast heeft de school aangedrongen op verder onderzoek.

IV. Overwegingen van de Commissie

De Commissie overweegt op grond van de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen het volgende:

De kern van de klacht van klagster is dat school te weinig heeft gedaan om de oorzaak van de gedragsproblemen van (leerling) te achterhalen. De Commissie stelt vast dat school, steeds in overleg met klagster, in redelijkheid al het mogelijke heeft gedaan om binnen school naar een oplossing te zoeken. Zo heeft school met klagster afspraken gemaakt hoe te handelen in voorkomende situaties, heeft zij getracht haar kennis te vergroten, advies gevraagd en hulp ingeschakeld. School heeft steeds gezocht naar praktische oplossingen om voor (leerling) maar ook voor de klasgenoten en de (vak)leerkrachten de voortgang van het leerproces te kunnen waarborgen. De Commissie vat het verwijt van klagster zo op dat zij stelt dat de school door het eigen handelen de gedragsproblemen heeft veroorzaakt. De gedragsverandering van (leerling) na het incident in mei 2017 was voor de school geen aanleiding om direct maatregelen te treffen en/of onderzoek te doen naar de oorzaak. De school heeft het gedrag van (leerling) als uitgangspunt genomen en heeft steeds van daaruit gehandeld. De Commissie overweegt dat door de snelle opeenstapeling van incidenten, school echter werd geconfronteerd met wat zij als het eind van haar mogelijkheden zag. Geconstateerd kan worden dat de school onvoldoende middelen en mogelijkheden heeft om de oorzaken van de gedragsproblemen van (leerling) te achterhalen en weg te nemen. Dit kan de school niet worden verweten. De Commissie merkt hierbij op, dat de school met klagster besproken heeft om nader (extern) onderzoek te laten doen naar de gedragsproblemen. Mogelijk is school echter wel te lang doorgedaan met het zoeken naar oplossingen binnen de school. De school geeft aan dat zij hiervan heeft geleerd en dat zij werkt aan verbetering van de vroegsignalering van dergelijke problematiek.

De Commissie constateert dat het schorsings/verwijderingsprotocol van de school voor ouders niet kenbaar is. De Commissie overweegt dat het ontbreken van een duidelijk protocol mogelijk heeft bijgedragen aan verwachtingen bij klagster over de (on)mogelijkheden van school om tot een oplossing te komen.

De Commissie constateert voorts dat school zich heeft ingespannen om een nieuwe school te vinden, waar (leerling) een nieuwe start kan maken.

De klacht dient ongegrond te worden verklaard.

V. Het oordeel van de Commissie

De klacht is ongegrond.

VI. Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie beveelt de school aan om op korte termijn een Protocol schorsing en verwijdering op te stellen, te publiceren en in gebruik te nemen.

Aldus gegeven op 12 maart 2018 door mw. mr. W.M.A. der Weduwe-de Groot, voorzitter, mw. mr. M. van der Veen en mw. drs. mr. A. Kortmann-Huysmans, leden, in tegenwoordigheid van mw. mr. N. Anjema-de Oliveira Costa , secretaris.